

Bruxelles, 16. ožujka 2026.
(OR. fr)

7312/26

JUR 205
COUR 1
INST 95
COUR

NAPOMENA

Od: Glavno tajništvo Vijeća
Za: Delegacije
Predmet: Nacrt izmjena Poslovnika Suda

Za delegacije se u prilogu nalazi pismo predsjednika Suda Europske unije g. Koena Lenaerts od 12. ožujka 2026. upućeno predsjednici Vijeća Europske unije gđi Marileni Rauni, u kojem se dostavlja nacrt izmjena Poslovnika Suda.

SUD EUROPSKE UNIJE

Predsjednik

Luxembourg, 12. ožujka 2026.

*gđa Marilena Raouna
zamjenica ministra za europske poslove
predsjednica Vijeća Europske unije
Rue de la Loi, 175
B-1048 Bruxelles*

Poštovana gospođo predsjednice,

na temelju članka 253. šestog stavka Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članka 106.a Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, podnosim Vijeću na odobrenje priloženi Nacrt izmjena Poslovnika Suda.

Cilj je ovog nacrta, s jedne strane, pojasniti doseg iznimke iz članka 38. stavka 4. Poslovnika, kako bi se otklonila svaka nesigurnost u pogledu mogućnosti država članica da u postupcima pred Sudom upotrebljavaju svoj službeni jezik, kao i ublažiti ili ukloniti određene formalnosti predviđene drugim odredbama Poslovnika koje se ne čine nužnima i koje utječu na trajanje postupaka pred Sudom.

Cilj je nacrta, s druge strane, uzeti u obzir iskustvo stečeno prilikom trogodišnjih zamjena sastava Suda, koje obilježava istodobni odlazak više sudaca i potreba pravodobnog zaključenja povećanog broja odluka prije njihova odlaska, te osigurati lakše upravljanje predmetima, među ostalim, predviđajući mogućnost da predsjednik sastava svojim potpisom potvrdi da je sudac doista sudjelovao u vijećanjima, ako se odluka objavljuje nakon odlaska tog suca sa Suda.

Tekst nacрта priložen je na svim službenim jezicima i sadržava obrazloženje, na koje upućujem.

Primate, poštovana gospođo predsjednice, izraze mojeg osobitog poštovanja.

Koen Lenaerts

NACRT IZMJENA POSLOVNIKA SUDA

Obrazloženje

Ovaj nacrt izmjena Poslovnika Suda, koji se temelji na članku 253. šestom stavku Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ima tri cilja.

Prije svega, cilj mu je pojasniti doseg iznimke iz članka 38. stavka 4. Poslovnika, koja se odnosi na mogućnost država članica da u određenim postupcima upotrebljavaju svoj službeni jezik. Predlaže se izmjena tog članka kako bi se predvidjela takva mogućnost ne samo u trima slučajevima koji su sada u njemu navedeni već i u svim predmetima u kojima sudjeluju države članice te u pogledu svih njihovih zahtjeva, pravnih sredstava ili žalbi koje podnose, bez obzira na njihovu pravnu osnovu. Ta se izmjena proširuje, mutatis mutandis, i na članak 38. stavak 5., koji se odnosi na mogućnost država stranaka Sporazuma o EGP-u, a koje nisu države članice, kao i Nadzornog tijela EFTA-e da upotrebljavaju jedan od službenih jezika iz članka 36. Poslovnika u okviru svojeg sudjelovanja u postupcima pred Sudom.

Nadalje, cilj je ovog nacrtu ublažiti, pojednostavniti ili ukloniti određene formalnosti predviđene Poslovníkom, bilo zato što su suviše, bilo zbog vremena koje te formalnosti zahtijevaju i utjecaja koji stoga imaju na trajanje postupka. To se osobito odnosi na obvezu sastavljanja zapisnika s rasprava na kojima se čitaju mišljenja ili objavljuju presude, s obzirom na to da se takve rasprave sada prenose uživo i ostaju dostupne na mrežnoj stranici Suda, ili na potrebu donošenja rješenja u slučajevima kao što su otvaranje usmenog dijela postupka ili odobravanje povjerljivog postupanja u okviru žalbenog postupka, kad je povjerljivo postupanje u odnosu na jednu stranku ili više njih za iste podatke već odobreno u prvostupanjskom postupku.

Zbog tih razloga, stoga se predlaže izmjena članaka 83., 84. i 190. Poslovnika, kako bi se obveza sastavljanja zapisnika ograničila samo na rasprave na kojima se iznose izlaganja te kako bi se potreba za donošenjem rješenja ograničila na slučajeve u kojima je to potpuno opravdano, kao što je to slučaj ponovnog otvaranja usmenog dijela postupka ili slučaj u kojem stranka zatraži od Suda povjerljivo postupanje s novim dokazima ili to zatraži u odnosu na druge stranke u postupku.

Naposljetku, cilj je ovog nacrtu izvući pouke iz iskustva stečenog osobito prilikom trogodišnjih zamjena sastava Suda. Zbog odredbe Poslovnika kojom se propisuje da izvornik presude moraju potpisati svi suci koji su sudjelovali u vijećanju, istodobni odlazak više članova sudu zapravo nameće obvezu da vijećanja u velikom broju predmeta zaključi ranije, dovoljno prije datuma stvarne zamjene sastava Suda, kako bi se omogućio prijevod presuda u predmetima o kojima je riječ, a zatim i potpisivanje i objava tih presuda prije stvarnog odlaska sudaca kojima

mandat istječe. Zahtjev iz članka 88. stavka 2. Poslovnika stoga ima za učinak usredotočivanje sudskih vijećanja tijekom nekoliko mjeseci na predmete u kojima sudjeluju suci kojima mandat istječe – na štetu drugih predmeta koji su spremni za donošenje odluke – a zatim, u tjednima prije zamjene, usredotočivanje radnog opterećenja na suce koji ostaju na dužnosti, s obzirom na to da suci kojima mandat istječe više fizički neće imati vremena za potpisivanje izvornika presuda u predmetima u kojima su sudjelovali.

Zbog toga se, radi dobrog sudovanja, predlaže izmjena navedene odredbe – i, po analogiji, članka 200., koji se odnosi na mišljenja – kako bi se sucima kojima mandat istječe omogućilo sudjelovanje u vijećanjima do kraja njihova mandata i kako bi se u tom slučaju predvidjelo da predsjednik sastava potvrđuje kako su ti suci doista sudjelovali u vijećanjima sastava suda.

U istom smislu – i kako bi se osigurala uravnoteženija raspodjela radnog opterećenja među svim sucima i lakše upravljanje žalbama koje su obuhvaćene područjem primjene članka 58.a Statuta – predlaže se izmjena članka 170.b. stavka 2. Poslovnika, kako bi se prilagodio dan koji se uzima u obzir za određivanje sastava vijeća za dopuštanje žalbi. Naime, uz potpredsjednika i suca izvjestitelja, treći član sastava bio bi predsjednik vijeća od tri suca u koje je sudac izvjestitelj raspoređen u trenutku svojeg određivanja za suca izvjestitelja, a ne u ranijem trenutku, odnosno na dan podnošenja zahtjeva za dopuštanje.

Detalnija objašnjenja razloga za tu izmjenу – kao i za ostale predložene izmjene – navedena su u nastavku teksta. Radi lakšeg čitanja, konkretne izmjene u tekstu postojećih odredbi istaknute su sivom bojom.

IZMJENE POSLOVNIKA SUDA

SUD,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 253. šesti stavak,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, a posebno njegov članak 106.a stavak 1.,

uzimajući u obzir Protokol o Statutu Suda Europske unije, a posebno njegov članak 63.,

budući da je, s obzirom na pitanja koja su se pojavila u vezi sa situacijama u kojima su države članice ovlaštene upotrebljavati svoj službeni jezik u postupcima pred Sudom, potrebno pojasniti doseg iznimke iz članka 38. stavka 4. Poslovnika i precizirati da se mogućnost država članica da upotrebljavaju svoj službeni jezik odnosi na sve predmete u kojima sudjeluju i na sve zahtjeve ili pravna sredstva podnesena Sudu, uključujući žalbe podnesene na temelju članka 56. ili 57. Protokola o Statutu Suda Europske unije,

budući da, osim toga, treba ublažiti ili ukloniti određene formalnosti predviđene Poslovníkom, bilo zato što su postale suviše kao posljedica najnovijeg tehnološkog razvoja, bilo zbog radnog opterećenja do kojeg dovode i njihova utjecaja na trajanje postupaka,

budući da, u tom smislu, obvezu sastavljanja zapisnika treba ograničiti samo na rasprave na kojima se iznose izlaganja te uspostaviti razliku između formalnosti koje se zahtijevaju u slučaju ponovnog otvaranja usmenog dijela postupka i blažih formalnosti koje se primjenjuju u slučaju otvaranja tog dijela postupka,

budući da, osim toga, treba izvući pouke iz sudske prakse Suda u području povjerljivosti i osloboditi Sud obveze da donosi rješenje kad stranka u žalbenom postupku u odnosu na drugu stranku zahtijeva povjerljivo postupanje jednako onomu koje je u prvostupanjskom postupku odobrio Opći sud,

budući da također valja uzeti u obzir iskustvo koje je Sud stekao u slučaju smrti suca ili istodobnog odlaska više sudaca te predvidjeti mogućnost da predsjednik sastava potvrdi da je sudac koji više nije u mogućnosti potpisati izvornik presude ili mišljenja sudjelovao u vijećanju navedenog sastava,

budući da je, naposljetku, potrebno olakšati upravljanje predmetima na koje se primjenjuje mehanizam prethodnog dopuštanja žalbi i osigurati uravnoteženiju raspodjelu radnog opterećenja među svim sucima, tako da se izmijeni dan koji se uzima u obzir za određivanje sastava vijeća za dopuštanje žalbi, pri čemu bi se taj sastav određivao s obzirom na dan određivanja suca izvjestitelja, a ne s obzirom na dan podnošenja zahtjeva za prethodno dopuštanje žalbe,

uz odobrenje Vijeća od ...,

DONOSI SLJEDEĆE IZMJENE SVOJEG POSLOVNIKA:

Članak 1.

Poslovnik Suda od 25. rujna 2012.¹ mijenja se kako slijedi:

1. Članak 38. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim tekstom:

„Iznimno od prethodnih odredaba, države članice ovlaštene su upotrebljavati svoj službeni jezik kad sudjeluju u prethodnom postupku, kad interveniraju u spor ili u postupak koji je u tijeku pred Sudom ili kad Sudu podnose zahtjev, pravno sredstvo ili žalbu. Ova se odredba odnosi kako na pisane dokumente tako i na usmene izjave. U svakom ovakvom slučaju, prijevod na jezik postupka osigurava tajnik.”

Iako su se države članice pred sudovima koji čine Sud Europske unije oduvijek koristile svojim pravom da upotrebljavaju svoj službeni jezik, sadašnji članak 38. stavak 4. Poslovnika samo djelomično odražava tu stvarnost, s obzirom na to da upućuje samo na tri slučaja, koji se odnose, redom, na sudjelovanje država članica u prethodnim postupcima, na intervenciju tih država u postupke koji su u tijeku pred Sudom i na tužbe zbog povrede obveze iz članka 259. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

Žalbe iz članaka 56. i 57. Statuta u toj odredbi nisu navedene, kao ni zahtjevi i pravna sredstva iz poglavlja 9. glave IV. Poslovnika, koja se odnosi na izravne tužbe, a nije navedeno ni sudjelovanje država članica u postupcima preispitivanja ni u postupcima donošenja mišljenja iz glave VI. odnosno glave VII. Poslovnika. Međutim, nema nikakve sumnje da te države u takvim postupcima imaju pravo upotrebljavati svoj jezik.

To proizlazi kako iz teksta članka 37. stavka 2. Poslovnika – koji, prije utvrđivanja jezika postupka primjenjivog na žalbe, na preispitivanja te na zahtjeve i pravna sredstva iz poglavlja

¹ SL L 265 od 29. rujna 2012., str. 1., kako je izmijenjen 18. lipnja 2013. (SL L 173 od 26. lipnja 2013., str. 65.), 19. srpnja 2016. (SL L 217 od 12. kolovoza 2016., str. 69.), 9. travnja 2019. (SL L 111 od 25. travnja 2019., str. 73.), 26. studenoga 2019. (SL L 316 od 6. prosinca 2019., str. 103.) i 2. srpnja 2024. (SL L od 12. kolovoza 2024.)

9. glave IV., izričito upućuje na sustav odstupanja iz članka 38. stavaka 4. i 5. – tako i iz članka 56. drugog i trećeg stavka Statuta. Potonji članak propisuje da, uz iznimku predmeta koji se odnose na sporove između Europske unije i njezinih službenika, države članice mogu podnijeti žalbu na odluku kojom se završava postupak, čak i ako nisu intervenirale u sporu pred Općim sudom, te da su u takvim slučajevima te države u jednakom položaju kao države koje su intervenirale u prvostupanjskom postupku. To pojašnjenje stoga podrazumijeva da države koje nisu bile stranka u postupku pred Općim sudom i koje podnesu žalbu Sudu također mogu upotrebljavati svoj službeni jezik, jednako kao i države članice koje su intervenirale u prvostupanjskom postupku i koje mogu upotrebljavati svoj službeni jezik u skladu s člankom 46. stavkom 4. Poslovnika Općeg suda.

Kako bi se otklonila svaka moguća nesigurnost u vezi s tim pitanjem, predlaže se izmijeniti članak 38. stavak 4. Poslovnika, kako bi se popunila ta praznina i kako bi se izričito propisalo da države članice mogu upotrebljavati svoj službeni jezik ne samo u trima navedenim slučajevima nego i kad sudjeluju u postupku pred Sudom – kao što su to postupak za donošenje mišljenja ili postupak preispitivanja – ili kad Sudu podnose zahtjev, pravno sredstvo ili žalbu.

2. Članak 38. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim tekstom:

„Države stranke Sporazuma o EGP-u, a koje nisu države članice, kao i Nadzorno tijelo EFTA-e ovlašteni su upotrebljavati jedan od jezika iz članka 36. koji nije jezik postupka kad sudjeluju u prethodnom postupku, kad interveniraju u spor ili u postupak koji je u tijeku pred Sudom ili kad Sudu podnose zahtjev ili žalbu. Ova se odredba odnosi kako na pisane dokumente tako i na usmene izjave. U svakom ovakvom slučaju, prijevod na jezik postupka osigurava tajnik.”

Izmjena iz prethodne točke primjenjuje se, mutatis mutandis, na države stranke Sporazuma o EGP-u, a koje nisu države članice, kao i na Nadzorno tijelo EFTA-e. S obzirom na to da te države i to tijelo mogu sudjelovati u postupcima pred Sudom i u slučajevima koji nisu dva slučaja koja su sada navedena u članku 38. stavku 5., tekst tog članka valja dopuniti tako da se predvidi da te države i to tijelo mogu upotrebljavati jedan od jezika iz članka 36. koji nije jezik postupka ne samo kad sudjeluju u prethodnom postupku ili kad interveniraju u neki postupak koji je u tijeku pred Sudom nego i kad sudjeluju u postupku kao što je, primjerice, postupak preispitivanja iz članka 195. Poslovnika ili kad Sudu podnose zahtjev iz poglavlja 9. glave IV. Poslovnika ili kad mu podnose žalbu.

3. Članak 83. zamjenjuje se sljedećim tekstom:

„Članak 83. Otvaranje ili ponovno otvaranje usmenog dijela postupka

Sud može u svakom trenutku, nakon što sasluša nezavisnog odvjetnika, **odlučiti o otvaranju ili odrediti** ponovno otvaranje usmenog dijela postupka, osobito ako smatra da stvar nije dovoljno razjašnjena ili ako stranka iznese, po zatvaranju ovog dijela postupka, novu činjenicu koja je takve prirode da ima odlučujući utjecaj na odluku Suda, ili pak ako je u predmetu potrebno odlučiti na temelju argumenta o kojem se nije raspravljalo među strankama ili zainteresiranim osobama iz članka 23. Statuta.”

Članak 83. Poslovnika predviđa mogućnost da Sud odredi otvaranje ili ponovno otvaranje usmenog dijela postupka i, u tom kontekstu, navodi tri primjera konkretnih situacija koje mogu dovesti do otvaranja ili ponovnog otvaranja usmenog dijela postupka. Cilj je ove izmjene pojednostavniti radne postupke Suda u slučaju otvaranja usmenog dijela postupka a da se pritom ne utječe ni na načelo otvaranja ili ponovnog otvaranja usmenog dijela postupka ni na okolnosti koje mogu dovesti do takvog događaja.

Naime, iako je nesporno da je donošenje rješenja zasigurno korisno u slučaju ponovnog otvaranja usmenog dijela postupka, kad je rasprava već održana i/ili je izneseno mišljenje, donošenje rješenja čini se pretjeranim ako usmeni dio postupka još nije otvoren i nije održana rasprava niti je izneseno mišljenje. U takvim slučajevima, naime, odluka o otvaranju usmenog dijela postupka može se donijeti u obliku obične odluke, koja se strankama dostavlja dopisom tajništva kojem su, prema potrebi, priložena pitanja za pismeni ili usmeni odgovor.

Nasuprot tomu, ne čini se nužnim mijenjati postojeću praksu kad je riječ o ponovnom otvaranju usmenog dijela postupka. Kad Sud smatra da bi taj dio trebalo ponovno otvoriti, važno je da pojasni razloge za to, kako bi stranke ili zainteresirane osobe iz članka 23. Statuta mogle u potpunosti razumjeti doseg tog ponovnog otvaranja i kako bi se mogle najbolje pripremiti za novu raspravu. U takvim slučajevima donošenje rješenja čini se najprikladnijim načinom za iznošenje razloga za ponovno otvaranje usmenog dijela postupka i pitanja koja će se u tom kontekstu razmatrati.

4. Članak 84. zamjenjuje se sljedećim tekstom:

*„Članak 84. Zapisnik s rasprave **na kojoj se iznose izlaganja***

1. Tajnik sastavlja zapisnik sa svake rasprave na kojoj se iznose izlaganja. Zapisnik potpisuju predsjednik i tajnik. Zapisnik je javna isprava.

2. Stranke i zainteresirane osobe iz članka 23. Statuta mogu u tajništvu izvršiti uvid u zapisnike i dobiti primjerke istih.”

Iako je sastavljanje zapisnika sa svake rasprave od strane tajništva donedavno bilo važna formalnost koja omogućuje potvrđivanje da je sama ta rasprava održana kao i njezina predmeta i tijeka, takva formalnost danas je izgubila velik dio svoje korisnosti, s obzirom na to da se rasprave na kojima se čitaju mišljenja i objavljuju presude uživo prenose na mrežnoj stranici Suda te ondje ostaju dostupne. Nakon čitanja mišljenja i objave presude, mišljenje i presuda također se ulažu u spis predmeta i dostavljaju strankama ili zainteresiranim osobama iz članka 23. Statuta.

U tim se okolnostima predlaže da se obveza sastavljanja zapisnika s rasprave ograniči samo na rasprave na kojima se iznose izlaganja te da se u tom smislu izmijeni tekst članka 84. stavka 1. Poslovnika. Ta se izmjena, međutim, ne odnosi na sve jezične verzije. Na nekim jezicima već se sadašnja verzija članka 84. stavka 1. odnosi samo na rasprave na kojima se iznose izlaganja.

5. Članak 88. zamjenjuje se sljedećim tekstom:

„Članak 88.

Objava i dostava presude

1. Objava presude je javna.
2. Izvornik presude potpisuju predsjednik, suci koji su sudjelovali u vijećanju i tajnik. Ako sudac koji je sudjelovao u vijećanju više ne može potpisati izvornik, bilo zbog svojeg zdravstvenog stanja ili smrti, bilo zbog ostavke ili isteka mandata, predsjednik potvrđuje da je taj sudac sudjelovao u vijećanju.
3. Na potpisani izvornik presude stavlja se žig te se pohranjuje u tajništvu. Ovjereni primjerak presude dostavlja se svakoj stranci i, kad je primjenjivo, sudu koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku, zainteresiranim osobama iz članka 23. Statuta i Općem sudu.”

Kao što je to navedeno u uvodnom obrazloženju ovog nacрта, trogodišnja zamjena sastava Suda događaj je koji može poremetiti pravilno funkcioniranje suda, s obzirom na to da od njega zahtijeva da u relativno kratkom roku zaključi velik broj predmeta, kako bi se istodobno poštovao zahtjev iz članka 17. Statuta – u skladu s kojim su odluke Suda valjane samo ako u vijećanju sudjeluje određeni najmanji broj sudaca, koji se razlikuje ovisno o veličini sudskog

vijeća o kojem je riječ – i onaj iz članka 88. stavka 2. Poslovnika Suda, kojim se pojašnjava da izvornik presude moraju potpisati predsjednik, suci koji su sudjelovali u vijećanju i tajnik.

Premda pravilo o kvorumu utvrđeno člankom 17. Statuta ne izaziva nikakve poteškoće, za razliku od toga, to se ne može reći za zahtjev utvrđen člankom 88. stavkom 2. Poslovnika Suda. S obzirom na to da se izvornik presude može potpisati samo ako je dostupan na jeziku postupka, vijećanja sudaca nužno moraju biti organizirana dovoljno prije datuma djelomične zamjene sastava Suda, kako bi se omogućilo potpisivanje tog izvornika prije stvarnog odlaska sudaca čiji mandat istječe. Što je veći broj tih sudaca, to će stoga biti veći broj predmeta o kojima će Sud trebati vijećati u relativno kratkom razdoblju, a veći će biti i pritisak na te suce i na službe, osobito službu za prevođenje, uz sve opasnosti koje su povezane s tako žurnim radom.

Uz navedene nepogodnosti, valja istaknuti da zahtjev iz članka 88. stavka 2. Poslovnika utječe i na postupanje s drugim predmetima jer nužnost davanja apsolutne prednosti predmetima u kojima sudjeluju suci čiji mandat istječe automatski dovodi do toga da se postupanje s drugim predmetima pred Sudom odgađa za kasniji datum, premda su neki od njih možda spremni za donošenje odluke.

Naposljetku, valja istaknuti činjenicu da se navedene poteškoće dodatno povećavaju ako odluke o produljenju mandata sudaca kasne. Naime, sve dok postoje nesigurnosti u pogledu obnove mandata tih sudaca, Sud daje prednost postupanju s njihovim predmetima, osobito kad obnašaju dužnost suca izvjestitelja, kako u slučaju neobnavljanja mandata ne bi bilo potrebno iznova započeti postupanje s tim predmetima. Taj je pristup uvjetovan ciljem dobrog sudovanja i ima za cilj očuvati prava stranaka u postupku, ali ima za posljedicu dodatno povećanje pritiska i broja predmeta s kojima treba prioritetno postupati te, slijedom toga, broja predmeta čije se ispitivanje mora odgoditi za kasniji datum.

Zbog svih tih razloga i kako bi se dodatno ublažilo radno opterećenje članova tijekom cijelog njihova mandata te osiguralo pravodobno ispitivanje svih predmeta podnesenih Sudu, predlaže se manja izmjena teksta članka 88. stavka 2. Poslovnika te njegova podjela na dva odvojena stavka. Stavak 2. odnosi se na poseban slučaj potpisivanja, dok su aspekti povezani sa stavljanjem žiga, pohranom izvornika presude u tajništvu i dostavom ovjerenog primjerka te presude svim relevantnim adresatima obuhvaćeni novim stavkom 3.

Kad je riječ o potpisivanju u užem smislu, zahtjev da izvornik presude potpišu svi članovi koji su sudjelovali u vijećanju i dalje je u načelu zadržan, ali tekst će se izmijeniti kako bi se predvidjelo da će se, ako sudac koji je sudjelovao u vijećanju fizički više ne može potpisati presudu – primjerice, zato što je vijećanje u tom predmetu zaključeno kratko prije djelomične zamjene sastava Suda i jer je presuda u trenutku odlaska tog suca još u postupku prevođenja – njegov potpis zamijeniti potvrdom predsjednika sastava suda da je taj sudac doista sudjelovao u vijećanju.

Isto će se pravilo po analogiji primjenjivati na rjeđe situacije u kojima sudac koji je sudjelovao u vijećanju više ne može potpisati izvornik presude zbog svoje ostavke ili zbog svojeg zdravstvenog stanja ili smrti. I ovdje bi bilo protivno zahtjevima dobrog sudovanja poništiti objavu presude i ponovno pokretati postupak ab initio samo zato što član sastava suda nije mogao staviti svoj potpis na izvornik presude o kojoj je riječ. Stoga se predlaže da i u tom slučaju predsjednik potvrđuje da je sudac o kojem je riječ doista sudjelovao u vijećanju.

Naposljetku, radi potpunosti, valja napomenuti da, ako sâm predsjednik zbog odlaska sa Suda više ne može potpisati presudu, tu će dužnost potvrđivanja obaviti sudac koji ga zamjenjuje, u skladu s uobičajenim pravilima sadržanima u člancima 13. i 30. Poslovnika.

6. Članak 170.b stavak 2. zamjenjuje se sljedećim tekstom:

„2. Odluku o tom zahtjevu donosi, na prijedlog suca izvjestitelja i nakon što saslušava nezavisnog odvjetnika, posebno vijeće osnovano u tu svrhu, kojim predsjeda potpredsjednik Suda i koje uz njega čine sudac izvjestitelj i predsjednik vijeća od tri suca u koje je sudac izvjestitelj raspoređen u trenutku svojeg određivanja za suca izvjestitelja.”

Predloženom izmjenom nastoji se riješiti praktičan problem koji se pojavljuje svake tri godine, prilikom djelomičnih zamjena sastava Suda.

Naime, u sadašnjoj verziji članka 170.b stavka 2. Poslovnika predviđa se da se ispitivanje žalbi koje su obuhvaćene područjem primjene članka 58.a Statuta povjerava potpredsjedniku Suda, sucu koji je određen za obnašanje dužnosti suca izvjestitelja i predsjedniku vijeća od tri suca u koje je na dan podnošenja zahtjeva za dopuštanje žalbe raspoređen sudac izvjestitelj. Problem koji se pojavljuje u praksi odnosi se upravo na potonji referentni datum. Budući da djelomičnu zamjenu obilježava odlazak jednog ili više sudaca sa Suda i da suci koji ih zamjenjuju po definiciji ne mogu prije preuzimanja dužnosti biti raspoređeni u vijeće, broj sudaca koji se mogu odrediti za suca izvjestitelja za postupanje sa žalbama podnesenima prije dana djelomične zamjene sastava Suda prilično je ograničen jer za suce izvjestitelje u tim predmetima mogu biti određeni samo suci kojima mandat ne istječe i koji ne obnašaju ni dužnost potpredsjednika ni dužnost predsjednika vijeća od tri suca.

Problem sastava vijeća za dopuštanje žalbi može biti još veći kad se sudac koji je prije djelomične zamjene određen za obnašanje dužnosti suca izvjestitelja nakon te zamjene izabere na dužnost potpredsjednika Suda ili predsjednika vijeća od tri suca. Stoga je neizbježna nova dodjela predmeta drugom sucu izvjestitelju, kako bi se poštovao tekst članka 170.b.

Kako bi se pojednostavnilo upravljanje tim predmetima i kako bi se osigurala uravnoteženija raspodjela radnog opterećenja među svim sucima, a osobito među novim sucima koji su

preuzeli dužnost, stoga se predlaže da se izmijeni navedeno vremensko pojašnjenje te da se predvidi da odluku o zahtjevu za dopuštanje žalbe donosi vijeće sastavljeno od potpredsjednika, suca izvjestitelja i predsjednika vijeća od tri suca u koje je taj sudac raspoređen u trenutku svojeg određivanja za suca izvjestitelja, a ne na raniji datum podnošenja zahtjeva za dopuštanje žalbe. Ta bi izmjena omogućila brže odlučivanje o takvim zahtjevima, bez potrebe za ponovnom dodjelom predmeta drugom sucu izvjestitelju.

7. Članak 190. dopunjuje se sljedećim stavkom:

„4. Kad u postupku čiji je predmet žalba protiv odluke Općeg suda stranka u odnosu na intervenijenta pred Općim sudom zahtijeva povjerljivo postupanje s podacima podnesenima Sudu s kojima se u odnosu na tu stranku već povjerljivo postupalo tijekom prvostupanjskog postupka, jednako postupanje zadržava se za potrebe postupka pred Sudom.”

Cilj je ove izmjene olakšati postupanje sa zahtjevima za povjerljivost podnesenima u žalbenom postupku. Naime, kad se Sudu podnesu takvi zahtjevi u okviru žalbe, on je dužan prikupiti očitovanja stranaka o tom zahtjevu, a zatim o njemu odlučiti rješenjem, čak i ako druge stranke u postupku nisu podnijele nikakav prigovor u pogledu takvog zahtjeva. Osim toga, iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da, kad Opći sud odobri povjerljivo postupanje s određenim elementima iz spisa predmeta u odnosu na intervenijenta, Sud, u slučaju sličnog zahtjeva podnesenog u okviru žalbe, uvijek odobrava jednako povjerljivo postupanje u odnosu na tu stranku.

Stoga se predlaže kodificiranje te sudske prakse tako da se u Poslovnik unese posebna odredba u tom smislu, čime bi se Sud oslobodio obveze donošenja rješenja u takvim slučajevima te bi se stoga time pridonijelo bržem rješavanju predmeta.

8. Članak 200. zamjenjuje se sljedećim tekstom:

„Članak 200.

Objava i dostava mišljenja

1. Objava mišljenja je javna.

2. Izvornik mišljenja potpisuju predsjednik, suci koji su sudjelovali u vijećanju i tajnik. Ako sudac koji je sudjelovao u vijećanju više ne može potpisati izvornik, bilo zbog svojeg zdravstvenog stanja ili smrti, bilo zbog ostavke ili isteka mandata, predsjednik potvrđuje da je taj sudac sudjelovao u vijećanju.

3. Na potpisani izvornik mišljenja stavlja se žig te se pohranjuje u tajništvu. Ovjereni primjerak mišljenja dostavlja se svim državama članicama kao i institucijama iz članka 196. stavka 1.”

Ova izmjena ima dvostruku svrhu.

S jedne strane, cilj joj je uzeti u obzir izmjenu provedenu u članku 88. stavku 2. Poslovnika, kako bi se uzeli u obzir posebni slučajevi u kojima više fizički nije moguće prikupiti sve potpise sudaca koji su sudjelovali u vijećanju.

S druge strane, cilj joj je uskladiti tekst tog članka s tekстом članka 88., upućujući na stavljanje žiga na mišljenje i njegovu pohranu u tajništvu, te dopuniti naslov članka kako bi odražavao njegov sadržaj i dostavu mišljenja državama članicama i institucijama iz članka 196.

Članak 2.

Ove izmjene Poslovnika, vjerodostojne na jezicima iz članka 36. tog Poslovnika, objavljuju se u *Službenom listu Europske unije* i stupaju na snagu prvog dana mjeseca nakon svoje objave.

U Luxembourggu ...